

67. al-Mulk

67. al-Mulk

Namn

Suran har fått sitt namn *al-Mulk* från den allra första versen.

Uppenbarelse perioden

Det finns ingen autentisk tradition som exakt anger när denna sura uppenbarades. Ämnet och stilen visar dock tydligt att den hör till de tidigaste surorna som uppenbarades i Mecka.

Tema och innehåll

Denna sura presenterar å ena sidan islams grundläggande läror i koncentrerad form, och å andra sidan väcker den människor ur likgiltighet på ett kraftfullt och genomträngande sätt. Ett kännetecken för de tidiga mekanska surorna är att de sammanfattar islams budskap och den helige Profetens (frid vare med honom) uppdrag på ett kortfattat och lättillgängligt sätt, så att människor snabbt kan ta det till sig. Samtidigt riktar de sig särskilt till människans samvete: de manar henne att lämna

likgiltighet, att reflektera och att återuppväcka sin inre moraliska känslighet.

I de första fem verserna får människan inse att universum hon lever i är ett fulländat, välordnat och stabilt rike. Hur noggrant hon än granskar det kan hon inte finna någon brist, svaghet eller oregelbundenhet. Detta rike har skapats ur intet av Allah, den Allsmäktige, och all makt att styra, upprätthålla och administrera det ligger helt i Hans hand. Hans makt är obegränsad. Samtidigt får människan veta att hon inte har skapats utan syfte: hon har sänts hit för att prövas, och hon kan endast lyckas i denna prövning genom rättfärdiga handlingar och ett gott uppförande.

I vers 6-11 beskrivs de fruktansvärda följderna av otro i det kommande livet. Människorna påminns om att Allah redan i detta liv har varnat dem genom Sina profeter. Det är som om Han säger: *"Om ni inte tror på profeternas budskap och inte rättar ert beteende därefter, kommer ni i det kommande livet själva att erkänna att ni verkligen förtjänade det straff som drabbade er."*

I vers 12-14 betonas att Skaparen inte kan vara ovetande om Sin skapelse. Det är som om det sägs: *"Han känner till allt om er - det öppna och det dolda, till och med era innersta tankar. Därför är sann moral att undvika ondska och frukta ansvar inför den osynlige Guden, oavsett om det finns någon världslig makt som kan hålla er ansvariga eller inte. De som lever på detta sätt kommer att förtjäna förlåtelse och en rik belöning i det kommande livet."*

I vers 15-23 uppmanas människan att reflektera över vardagliga fenomen som hon vanligtvis tar för givna. Det sägs: *"Se på jorden som ni tryggt vandrar på och som ger er försörjning - den är underkastad er genom Allahs vilja. Om Han vill kan den plötsligt börja skälva och förgöra er, eller så kan en förintande storm drabba er. Se på fåglarna som svävar ovanför er - det är endast Allah som håller dem uppe i luften. Se på era egna resurser: om Allah vill låta ett straff drabba er, finns ingen som kan skydda er; och om Han vill stänga försörjningens dörrar, finns ingen som kan öppna dem. Dessa tecken finns där för att väcka er, men ni betraktar dem som djur gör - utan att dra slutsatser. Ni använder inte den syn, hörsel och förstånd som Allah har skänkt er. Därför finner ni inte den rätta vägen."*

I vers 24-27 sägs: *"Oavsett vad, kommer du en dag att stå inför din Herre. Profetens uppgift är inte att ange den exakta tidpunkten för denna händelse, utan att varna dig för dess oundviklighet. Idag lyssnar du inte och kräver att den ska komma snabbare, men när den väl inträffar och du*

ser den med egna ögon, kommer du att bli bestört. Då kommer det att sägas: 'Detta är det ni ville påskynda.'"

I vers 28–29 besvaras de anklagelser som de icke-troende i Mecka riktade mot Profeten (frid vare med honom) och hans följeslagare. De förbannade honom och önskade hans och de troendes undergång. Svaret blir:

"Oavsett om de som kallar er till sanningen går under eller om Allah visar dem barmhärtighet, hur skulle det förändra ert eget öde? Ni borde istället tänka över vem som skulle rädda er om Guds straff drabbade er. Ni betraktar de troende som vilseledda, men en dag kommer det att bli uppenbart vem som verkligen var vilse."

Avslutningsvis får människan denna fråga att begrunda: *"Om vattnet som ni är helt beroende av – det som tränger fram ur marken i öknen och bergen – skulle sjunka undan och försvinna, vem annan än Allah skulle kunna återge er detta livgivande vatten?"*

KORANEN & SUNNAH

- [Att Följa Sunnah: Vägen till Islamisk Enhet och Andlig Trygghet](#)
- [Dygden av att följa Sunnah – En islamisk påminnelse från de klassiska lärda](#)
- [Ingen Sunnah utan Jamā'ah – Ingen Jamā'ah utan Sunnah](#)
- [Den ärofyllda ställningen för den som följer Sunnah](#)
- [Sunnahs grundprinciper](#)
- [Sunnahs plats i Islam – varför vi inte kan klara oss utan den](#)
- [Handlingar som upphäver en individens Islam](#)
- [Mänsklighetens akuta behov av denna religion](#)
- [Tawfiq kommer endast från Allah](#)
- [Det onda kan aldrig tillskrivas Allah](#)